

**ȘCOALA VILCEANĂ — SPRIJINITOARE A
LUPTEI ROMÂNIILOR DIN TRANSILVANIA
PENTRU LIBERTATE NAȚIONALĂ**

Anul 1892 a intrat în istoria mișcării naționale a românilor din Transilvania, ca an al Memorandumului. Memorandumul o adevărată oglindă a vieții poporului român din această provincie reprezenta și un act de acuzare îndreptat împotriva politicii cercurilor conducătoare din Ungaria ce recurgeau la discriminări, corupție electorală, abuzuri administrative, procese, deznaționalizare prin școală, depoziarea de pămînt a țărănimii, îngădirea burgheziei române, etc. Toate acestea vizau a lovi în drepturile elementare ale populației românești.

Mișcarea memorandistă a reprezentat una dintre împotrivirile cele mai vehemente ale românilor transilvăneni față de politica regimului dualist, de asuprare națională. Memorandumul a largit caracterul de masă al luptei politice pentru eliberarea națională și a întărit unitatea mișcării naționale românești din Transilvania.

Perioada de pregătire a Memorandumului s-a caracterizat prin intensificarea pe toate planurile a legăturilor dintre români din Transilvania și cei din vechiul regat. Concludent în acest sens este și documentul pe care-l prezentăm mai jos.

Învățătorul Ioanu Alba, fiind silit de „biciul ungurilor” să părăsească comuna natală (Bulzești, Transilvania), solicită un post de învățător în județul Vilcea „între frații” săi. Cererea lui a fost aprobată de Revizorul Școlar al jud. Vilcea, el fiind numit învățător la școală din comuna Crăpăturile (Plasa Oltețul de Sus).

Acest document este încă un exemplu grăitor al faptului că lanțul carpatic a constituit coloana vertebrală a unuia și aceluiași popor — poporul român.

RM. VILCEA

1891, noiembrie, 24.

STIMATE DOMNULE REVIZOR ȘCOLAR !

„Subsemnatul de cea mai profundă umilință vin prin aceasta hârtie a aduce la cunoștință cum că : în anul 1882 am terminat cursul pedagogic din Sibiu (Transilvania) și în anul acela am fost denumit ca învățătoriu în comuna Bulzești din Transilvania, absolvind prelungă cursul pedagogic și patru clase normale și 4 clase gimna-

ziale la gimnaziul românesc ortodox rom. din Brad, am servit ca invățătoriu 9 ani în Ardeal, însă acuza biciul ungurilor care bate mereu religiunea și națiunea mea nu l-am mai putut suferi, fiindcă nu ajunsu la pele și mă doare; am decis se părăsesem locul natal unde intrigile ungurești își au culbul și să cerc a mă ferici pe pământul României între frații mei.

Vînd a călători până la București ca se me prezentez cu actele mele înaintului ministrului de culte și instrucțiune publică, am terminat paralele destinate pentru călătorie și fiindcă mi am lăsat parinții și rudele în ecce mai adinci oftări și între mil de literumi, mă rog cu inimă umilită se aveți bunătate a' mi oferi un post invățătoresc în județul Vâlcea.

Nepuțindu-vă împlini cererea mea ca să fiu instruit ca invățătoriu în județul Vâlcea, mă rog să fiu ajutorat cu ceva ca să ajung la locul destinat (...)

Așteptind urgentul ofert am scris:

supus lui suflătoare
IOANU ALBA

candidat de invățătoriu".

Arh. Stat. Vâlcea, Fondul Prefectura Vâlcea, dos. 5/1802, f. 110.

L'ECOLE DE VILCEA — APPUI DE LA LUTTE DES ROUMAINES DE TRANSYLVANIE POUR LA LIBERTÉ NATIONALE

RÉSUMÉ

L'appui accordé par les habitants de Vilcea à leur frères transylvans dans la lutte pour la défense de leur droits historiques et pour la réalisations de l'unité nationale et mis en évidence par un document très important de l'époque de „Memorandum” : Ion Alba, maître l'école dans la localité Bulzești, poussé à bout par le „fouet des Hongrois”, demande à l'inspecteurat du district Vilcea, de l'engager dans un poste similaire dans ce district. Sa demande a été approuvée et Ion Alba a été nommé maître d'école dans la localité Crăpăturile, arrondissement Olténie de Sus.